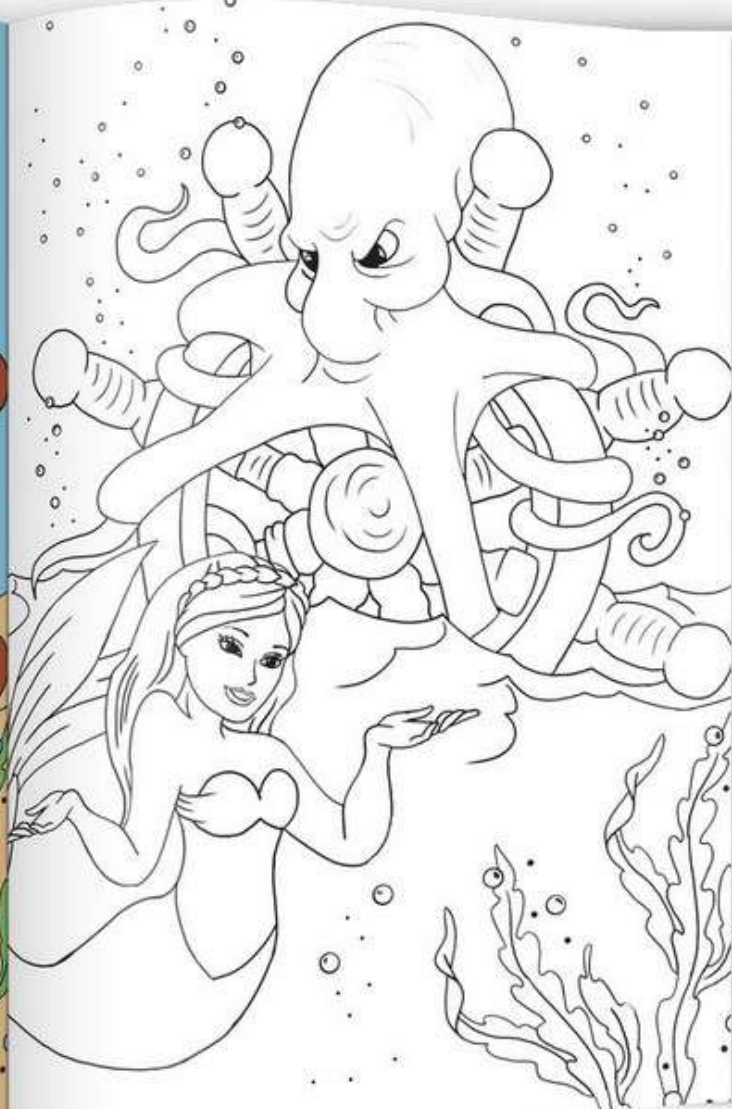
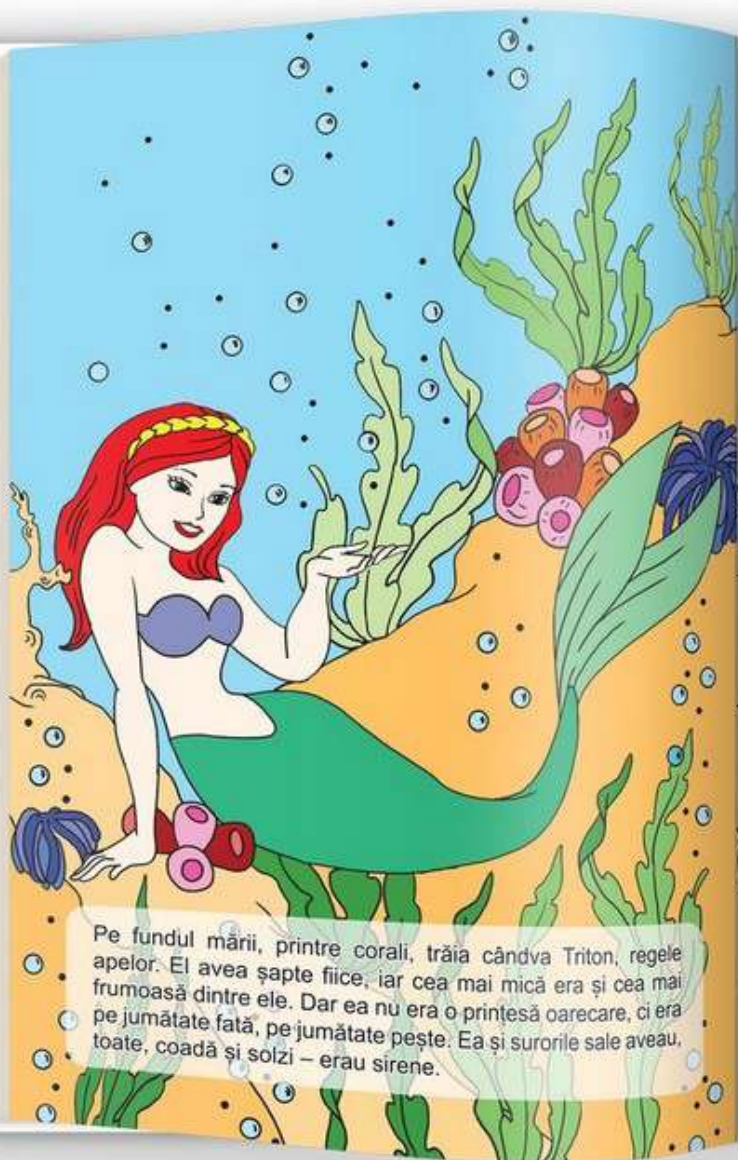
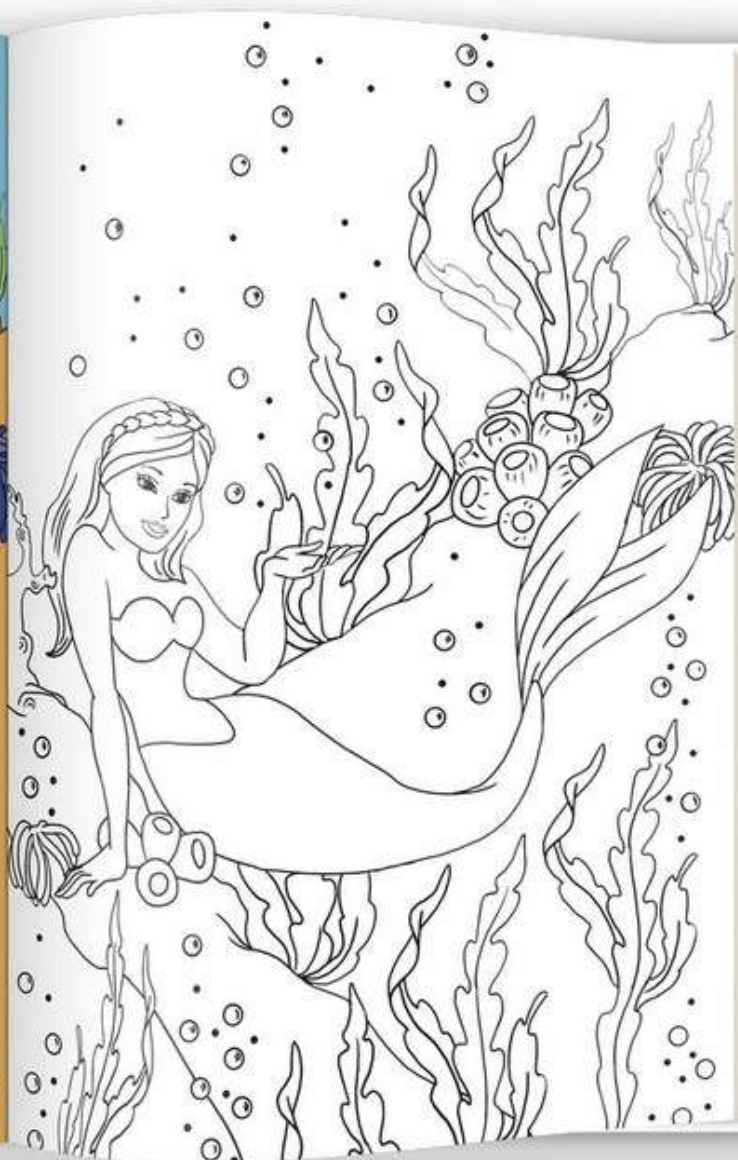

Mica Sirenă s-a întors în palatul tatălui ei, dar nu-și putea lua gândul de la prințul cel chipeș. Tare și-ar fi dorit să fi fost și ea om, să fi avut picioare și să-l fi putut urma pe prinț în oraș! Așa că s-a dus să-i ceară ajutorul singurei ființe care-i putea îndeplini dorința: Vrăjitoarea Mărilor.

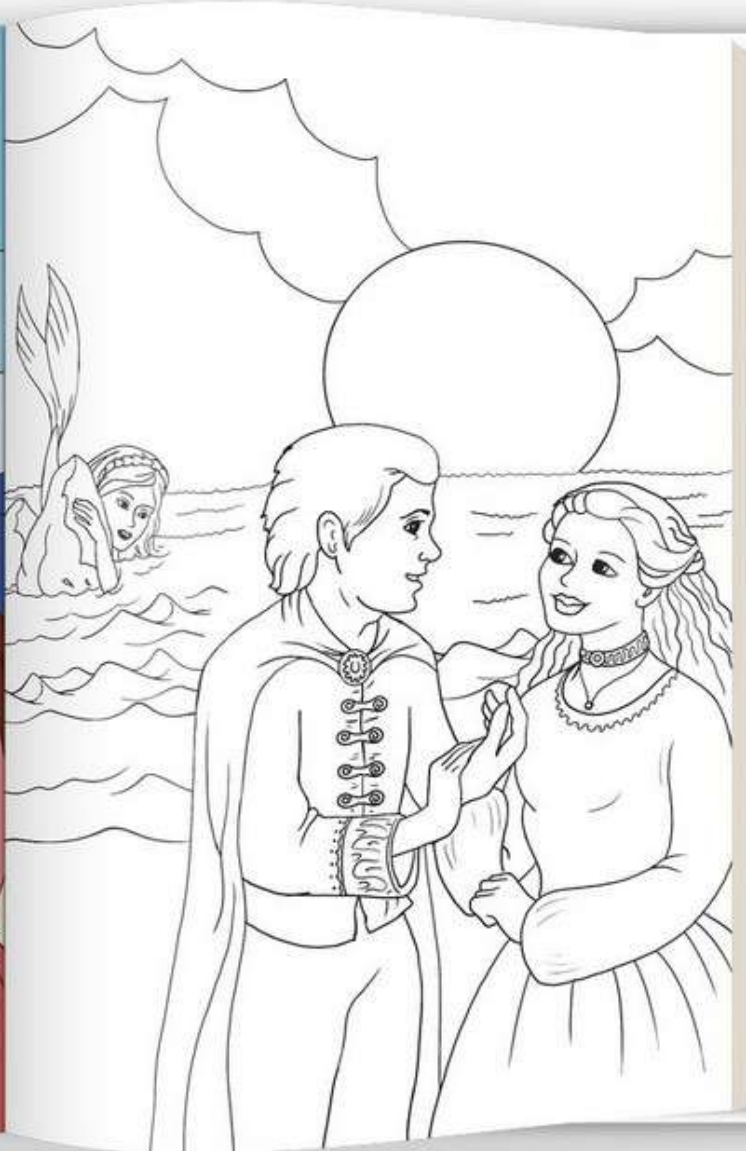
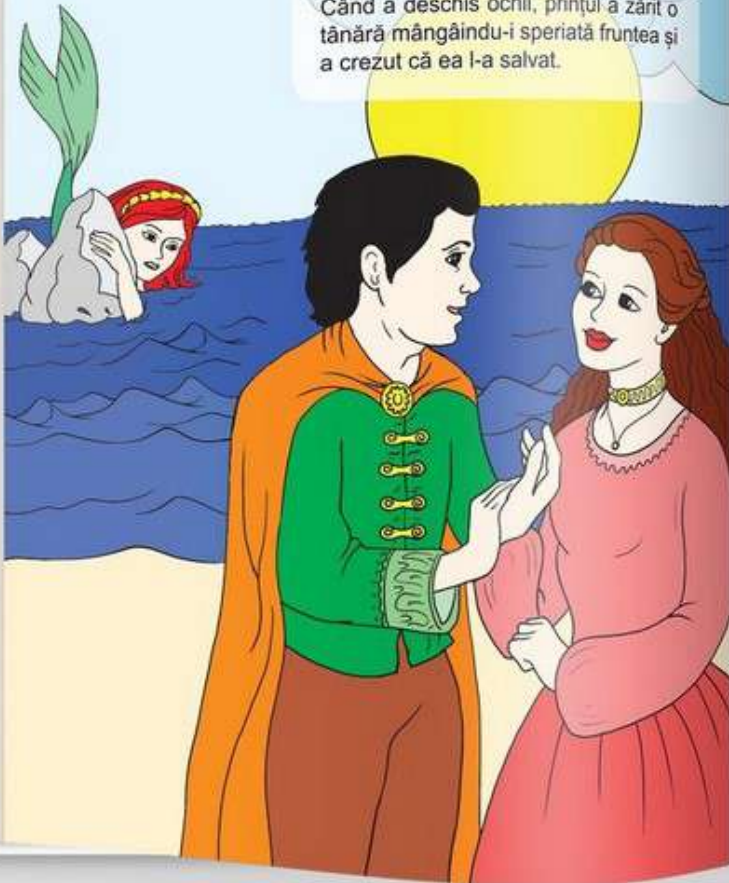

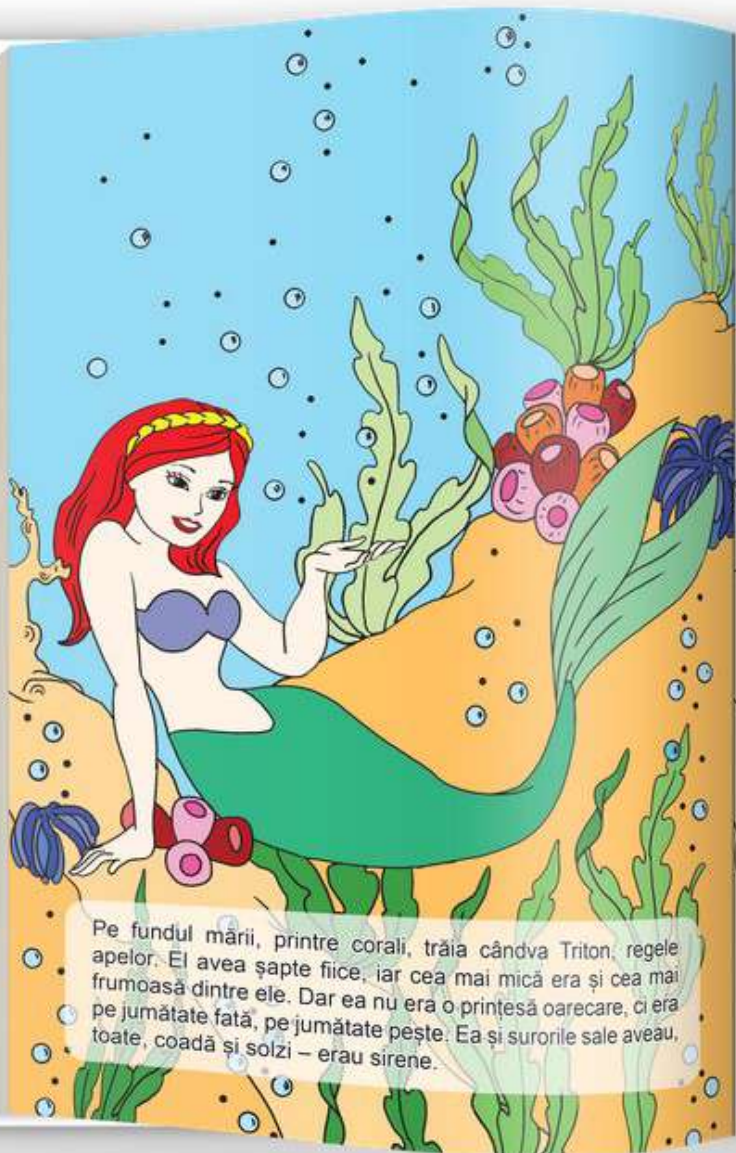

Pe fundul mării, printre corali, trăia cândva Triton, regele apelor. El avea șapte fiice, iar cea mai mică era și cea mai frumoasă dintre ele. Dar ea nu era o prințesă oarecare, ci era pe jumătate fată, pe jumătate pește. Ea și surorile sale aveau, toate, coadă și solzi – erau sirene.

L-a purtat până la țărm, unde l-a vegheat până dimineață, așteptând să se trezească. Doar că, după răsărit, forfota orașului a silit-o să fugă înapoi în apă și să se ascundă după o stâncă, de teamă să nu fie văzută. Când a deschis ochii, prințul a zărit o tânără mângâindu-i speriată fruntea și a crezut că ea l-a salvat.

Pe fundul mării, printre corali, trăia cândva Triton, regele apelor. El avea șapte fiice, iar cea mai mică era și cea mai frumoasă dintre ele. Dar ea nu era o prințesă oarecare, ci era pe jumătate fată, pe jumătate pește. Ea și surorile sale aveau, toate, coadă și solzi – erau sirene.

